

PRZEKRÓJ PODATKOWY

21.12.2018 r.

Szanowni Państwo, _____

mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego dedykowanego dla podmiotów działających w sektorze usług finansowych.

W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej, ze szczególnym uwzględnieniem działalności branży finansowej.

W przypadku pytań lub w celu uzyskania szczegółowych informacji prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczuski Taudul

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

WYROK WSA W KRAKOWIE Z GRUDNIA 2018 R.: Ograniczenie rozliczenia VAT trzymiesięcznym terminem, o którym mowa w art. 86 ust. 10b pkt 2 i 3 w zw. z ust. 10i u.p.t.u., jest niezgodne z przepisami Dyrektywy 112

W świetle wniosków płynących z analizy uzasadnienia orzeczenia TSUE z dnia 15 września 2016 r. w sprawie C-518/14 (Senatex), a także ugruntowanego orzecznictwa TSUE w kwestii stosowania zasady neutralności i proporcjonalności VAT, regulacje u.p.t.u. w zakresie przepisów art. 86 ust. 10b i 10i u.p.t.u., uznać należy za sprzeczne z zasadami ustawodawstwa unijnego. Powyższe regulacje u.p.t.u. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2017 r. w zakresie w jakim przesuwają w czasie prawo do odliczenia podatnikowi, który spełnił wszystkie materialnoprawne warunki odliczenia, a nie dochował jedynie formalnych warunków odliczenia (nie z własnej winy i nie z chęci oszustwa – tak jak w stanie faktycznym opisanym we wniosku o interpretację) powodują skutek w postaci konieczności zapłaty odsetek od powstałej w tych warunkach zaległości podatkowej. Zaległość ta powstaje w konsekwencji braku możliwości rozliczenia VAT należnego i naliczonego w tym samym okresie rozliczeniowym. Powstanie obowiązku zapłaty odsetek, jak również narażenie podatnika na konsekwencje stwierdzenia nieprawidłowości w czasie kontroli podatkowej powodują, iż podatnik nie będzie uwolniony od kosztów podatku zapłaconego lub podlegającego zapłacie w toku jego działalności gospodarczej, a w tym przecież celu prawo do odliczenia zostało wprowadzone. Przepisy u.p.t.u. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2017 r. wprowadzają bowiem automatyczne przesunięcie w czasie prawa do odliczenia i związaną z tym konieczność zapłaty odsetek za zwłokę z przyczyn czysto formalnych, bez względu na brak wystąpienia w danej transakcji jakiegokolwiek ryzyka oszustwa podatkowego lub świadomego nadużycia prawa. Odsetki bowiem, także muszą być objęte zakresem neutralności skoro obowiązek ich uiszczenia powoduje obciążenie finansowe dla podatnika, wynikające z rozliczenia podatku w warunkach określonych w art. 86 ust. 10b i 10i u.p.t.u. Jest to skutek nie do pogodzenia z zasadą neutralności ale także z zasadą proporcjonalności. Przepisy VAT powinny być interpretowane w taki sposób, aby podatek nie był obciążeniem dla przedsiębiorców, zarówno w aspekcie odliczenia, jak i odsetek związanych z ewentualną zaległością wynikającą z niedochowania wymogów formalnych odliczenia.

**WYROK NSA Z GRUDNIA 2018 R.:
Odsetki od wierzytelności kredytowych i opłaty kredytowe, które zostały sprzedane razem z wierzytelnością na rzecz innego podmiotu nie stanowią kosztu uzyskania przychodu**

Przez „koszty poniesione”, o których mowa w art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. należy rozumieć realne obciążenie majątkowe podatnika, polegające na definitywnym zmniejszeniu jego aktywów, ale uprzednio opodatkowanych albo zwolnionych z opodatkowania. Do tej kategorii aktywów nie mogą zostać zaliczone hipotetyczne przysporzenia, w tym wierzytelności (z tytułu naliczonych, a niezapłaconych odsetek oraz wierzytelności z tytułu opłat naliczonych przez bank w związku z dochodzeniem wierzytelności), których podatnik nie identyfikował jako przychodu podatkowego. W rozpatrywanej sprawie o zaliczeniu spornych wartości do kosztów uzyskania przychodów nie może także przesądzać art. 16 ust. 1 pkt 39 u.p.d.o.p. Sporne wierzytelności nie zostały zarachowane do przychodu, w związku z czym strata z ich sprzedaży - rozumiana jako różnica między

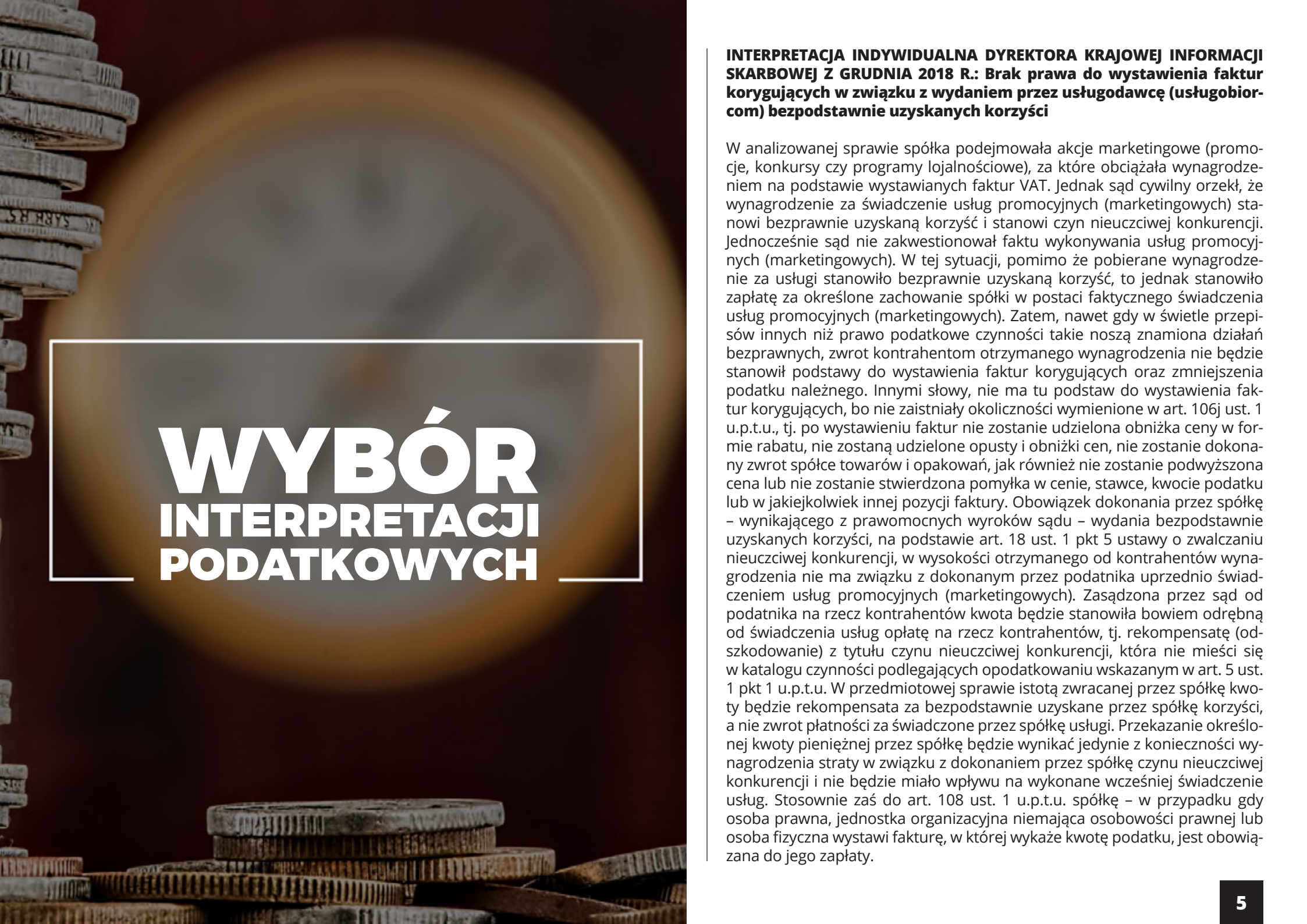
wartością nominalną a ceną sprzedaży - nie może stanowić kosztu uzyskania przychodu. Wniosku, że pozostała część wierzytelności (tj. po odjęciu straty) powinna być rozpoznawana jako koszt podatkowy, nie można wywodzić, tak jak wskazuje to bank - stosując przy interpretacji 16 ust. 1 pkt 39 u.p.d.o.p. reguły rozumowania a contrario.

**WYROK WSA W WARSZAWIE
Z GRUDNIA 2018 R.: Możliwość obniżenia stawek amortyzacyjnych za poprzednie lata podatkowe**

Wykładni art. 16i ust. 5 u.p.d.o.p. należy dokonać z uwzględnieniem wykładni gramatycznej i funkcjonalnej. Zgodnie z powyższym należy przyjąć, iż możliwa jest wsteczna zmiana stawek amortyzacyjnych poprzez ich obniżenie, również co do środków trwałych, które już są amortyzowane. A zatem, obniżenie stawek amortyzacyjnych może dotyczyć również lat podatkowych uprzednich. Jednak zmiany stawek amortyzacyjnych wstecz mogą być dokonywane wyłącznie z poszanowaniem okresu przedawnienia zobowiązań podatkowych.

WYROK WSA W POZNANIU Z GRUDNIA 2018 R.: Zasady stosowania art. 15c ust. 14 pkt 1 u.p.d.o.p. dotyczącego nadwyżki kosztów finansowania dłużnego

Przepis art. 15c ust. 14 pkt 1 u.p.d.o.p. stanowi wyraźnie, że ograniczenia określonego w ust. 1 nie stosuje się do nadwyżki kosztów finansowania dłużnego w części nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 3.000.000,00 zł. Skoro przepis stanowi, że się nie stosuje, to nie można dokonywać takiej jego wykładni, która uzasadniałaby jednak jego stosowanie. Tak ustawodawca wyraził swoją wolę w treści przepisu i o ile można mieć wątpliwości, czy rzeczywiście taki był cel ustawodawcy, to nie można dokonywać wykładni contra legem. Przepisy te należy stosować zgodnie z ich literalnym brzmieniem.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ Z GRUDNIA 2018 R.: Brak prawa do wystawienia faktur korygujących w związku z wydaniem przez usługodawcę (usługobiorcom) bezpodstawnie uzyskanych korzyści

W analizowanej sprawie spółka podejmowała akcje marketingowe (promocje, konkursy czy programy lojalnościowe), za które obciążała wynagrodzeniem na podstawie wystawianych faktur VAT. Jednak sąd cywilny orzekł, że wynagrodzenie za świadczenie usług promocyjnych (marketingowych) stanowi bezprawnie uzyskaną korzyść i stanowi czyn nieuczciwej konkurencji. Jednocześnie sąd nie zakwestionował faktu wykonywania usług promocyjnych (marketingowych). W tej sytuacji, pomimo że pobierane wynagrodzenie za usługi stanowiło bezprawnie uzyskaną korzyść, to jednak stanowiło zapłatę za określone zachowanie spółki w postaci faktycznego świadczenia usług promocyjnych (marketingowych). Zatem, nawet gdy w świetle przepisów innych niż prawo podatkowe czynności takie noszą znamiona działań bezprawnych, zwrot kontrahentom otrzymanego wynagrodzenia nie będzie stanowił podstawy do wystawienia faktur korygujących oraz zmniejszenia podatku należnego. Innymi słowy, nie ma tu podstaw do wystawienia faktur korygujących, bo nie zaistniały okoliczności wymienione w art. 106j ust. 1 u.p.t.u., tj. po wystawieniu faktur nie zostanie udzielona obniżka ceny w formie rabatu, nie zostaną udzielone opusty i obniżki cen, nie zostanie dokonany zwrot spółce towarów i opakowań, jak również nie zostanie podwyższona cena lub nie zostanie stwierdzona pomyłka w cenie, stawce, kwocie podatku lub w jakiegokolwiek innej pozycji faktury. Obowiązek dokonania przez spółkę – wynikającego z prawomocnych wyroków sądu – wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 5 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, w wysokości otrzymanego od kontrahentów wynagrodzenia nie ma związku z dokonaniem przez podatnika uprzednio świadczeniem usług promocyjnych (marketingowych). Zasądzona przez sąd od podatnika na rzecz kontrahentów kwota będzie stanowiła bowiem odrębną od świadczenia usług opłatę na rzecz kontrahentów, tj. rekompensatę (odszkodowanie) z tytułu czynu nieuczciwej konkurencji, która nie mieści się w katalogu czynności podlegających opodatkowaniu wskazanym w art. 5 ust. 1 pkt 1 u.p.t.u. W przedmiotowej sprawie istotą zwracanej przez spółkę kwoty będzie rekompensata za bezpodstawnie uzyskane przez spółkę korzyści, a nie zwrot płatności za świadczone przez spółkę usługi. Przekazanie określonej kwoty pieniężnej przez spółkę będzie wynikać jedynie z konieczności wynagrodzenia straty w związku z dokonaniem przez spółkę czynu nieuczciwej konkurencji i nie będzie miało wpływu na wykonane wcześniej świadczenie usług. Stosownie zaś do art. 108 ust. 1 u.p.t.u. spółkę – w przypadku gdy osoba prawna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba fizyczna wystawi fakturę, w której wykaże kwotę podatku, jest obowiązana do jego zapłaty.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z LISTOPADA 2018 R.:
Kwestia zastosowania przez PGK
uproszczonej formy wpłacania za-
liczek na podatek dochodowy od
osób prawnych, o których mowa
w art. 25 ust. 6 u.p.d.o.p.**

Z uproszczonej formy wpłacania zaliczek nie mogą skorzystać podatnicy, którzy: I) nie wykazali podatku należnego w żadnym z zeznań złożonych w ciągu 2 lat podatkowych poprzedzających dany rok podatkowy, albo II) rozpoczęli działalność w danym lub poprzednim roku podatkowym. W ocenie organu, utworzona z dniem 1 stycznia 2019 r. PGK będzie tym podatnikiem, który nie spełnia ww. warunków. Przy założeniu spełnienia przez podatnika – PGK ustawowych wymogów rejestracyjnych, jej pierwszy rok podatkowy rozpocznie się najwcześniej z tym dniem. Pierwsze zeznanie PGK o wysokości osiągniętego dochodu w 2019 r. zostanie złożone w terminie do 31 marca 2020 r. W konsekwencji, PGK nabędzie prawo do skorzystania z uproszczonej formy wpłacania zaliczek miesięcznych w podatku dochodowym od osób prawnych, najwcześniej z dniem 1 stycznia 2021 r., po spełnieniu pozostałych ustawowych warunków uprawniających do skorzystania z tej formy. Pierwsze zeznanie PGK o wysokości osiągniętego dochodu w 2019 r. zostanie złożone w terminie

do dnia 31 marca 2020 r. W związku z tym, PGK nabędzie prawo do skorzystania z uproszczonej formy wpłacania zaliczek miesięcznych w podatku dochodowym od osób prawnych, najwcześniej z dniem 1 stycznia 2021 r., po spełnieniu pozostałych ustawowych warunków uprawniających do skorzystania z tej formy. Nie można też zgodzić się z tezą, że podstawą obliczenia dla PGK zaliczek zryczałtowanych w 2019 r. będą zeznania podatkowe spółek tworzących PGK z roku 2017 - dochód, a więc i podatek należny za okres, gdy grupa kapitałowa nie została jeszcze utworzona.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z LISTOPADA 2018 R.:
Brak zwolnienia z VAT usług wy-
ceny spółek wchodzących w skład
portfela inwestycyjnego funduszy
na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 12
u.p.t.u.**

Nie można zgodzić się z tym, że świadczone przez spółkę usługi wyceny spółek portfelowych Funduszy 1 i 2 mieszczą się w definicji pojęcia „zarządzanie”. Trudno uznać, że ww. usługi świadczone przez spółkę wypełniają funkcje specyficzne i istotne dla zarządzania funduszami. Opisane we wniosku usługi nie mają charakteru usług istotnych i specyficznych wyłącznie dla zarządzania funduszami inwestycyjnymi. Efektem dokonywanych wycen są sporządzane przez

spółkę raporty, dotyczące każdego z funduszy. Takiego rodzaju usługi mogą być wykorzystywane również przez podmioty w innych dziedzinach działalności (np. w branży ubezpieczeniowej, bankowej oraz przez podmioty inne niż wymienione w ustawie o funduszach inwestycyjnych, takie jak gracze giełdowi, prywatni inwestorzy). Są to usługi o charakterze pomocniczym, które stanowią jedynie jedno z wielu narzędzi wykorzystywanych do efektywnego świadczenia usług na rzecz funduszy inwestycyjnych. Są to zatem, typowe usługi odpłatnego nabywania informacji w określonym i pożądanym zakresie, w celu praktycznego ich zastosowania w obrocie gospodarczym. Z istoty tych usług wynika, że mają one ogólny, a nie zindywidualizowany charakter, gdyż nie dotyczą tylko działalności zarządzania funduszem inwestycyjnym. Usługi te, choć potrzebne, dla danego funduszu poprzez podejmowanie świadomych decyzji, nie stanowią jednak sensu stricto usług zarządzania funduszami inwestycyjnymi, w rozumieniu przepisów ustawy o funduszach inwestycyjnych. W konsekwencji, świadczone przez spółkę usługi wyceny spółek wchodzących w skład portfela inwestycyjnego Funduszu 1 i Funduszu 2 nie stanowią usług mieszczących się w zarządzaniu funduszami inwestycyjnymi i ta okoliczność wyklucza zastosowanie do nich zwolnienia od podatku przewidzianego w art. 43 ust. 1 pkt 12 u.p.t.u.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z LISTOPADA 2018 R.:
Kwestia możliwości skorzystania ze
zwolnienia z opodatkowania na pod-
stawie art. 6 ust. 1 pkt 11a lit. d i lit.
e u.p.d.o.p.**

Z opisu zdarzenia przyszłego nie wynika, że wnioskodawca - fundusz emerytalny (jako podatnik) - będzie posiadał depozytariusza prowadzącego rejestr jego aktywów. Okoliczność, że inny podmiot (za pośrednictwem którego fundusz będzie dokonywał inwestycji na terytorium Polski) będzie posiadał depozytariusza nie ma przy tym znaczenia. Podkreślić przy tym należy odrębność aktywów funduszu L (funduszu inwestycyjnego działającego w formie prawnej podmiotu transpa-

rentnego podatkowo) i funduszu emerytalnego. Polski ustawodawca wprost wskazuje bowiem w art. 6 ust. 1 pkt 11a lit. d u.p.d.o.p. jako warunek zwolnienia posiadanie depozytariusza przez podatnika, nie przez inny podmiot. Z tej perspektywy bez znaczenia jest również okoliczność, czy fundusz L (działający w formie prawnej SCS) jest podmiotem transparentnym podatkowo, czy też nie. W konsekwencji należy uznać, że w odniesieniu do zdarzenia przyszłego przedstawionego przez fundusz emerytalny warunek określony w art. 6 ust. 1 pkt 11a lit. d u.p.d.o.p. nie będzie spełniony. Ponadto art. 6 ust. 1 pkt 11a lit. e u.p.d.o.p. wprost uzależnia prawo do zwolnienia z opodatkowania od przeznaczenia gromadzonych środków na wypłatę uczestnikom programu emerytalnego

po osiągnięciu przez nich wieku emerytalnego. W konsekwencji, nie można zgodzić się z funduszem emerytalnym w odniesieniu do przedstawionego zdarzenia przyszłego, że bez znaczenia jest okoliczność, iż możliwe są sytuacje, w których gromadzone środki będą wypłacane uczestnikom programu emerytalnego niezależnie od osiągnięcia przez nich wieku emerytalnego, np. w formie zasiłku na dzieci. W opinii organu brak jest zatem przesłanek do stwierdzenia, że warunek określony w art. 6 ust. 1 pkt 11a lit. e u.p.d.o.p. będzie spełniony, skoro gromadzone środki mogą być wypłacane uczestnikom programu emerytalnego przed osiągnięciem przez nich wieku emerytalnego.

KONTAKT

WARSZAWA WOLA CENTER

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01